

Udvalg fast ved, og det nærværende Udvalg har hørt samme Tanke, men efter Ministerens Modstand have vi Alle opgivet det. Vi ere altsaa her rykkede, et Skridt, og det endog et temmelig langt Skridt tilbage fra vor oprindelige Mening, og idet vi rykkede dette Skridt tilbage, stillede vi et Vædringsforslag om Lønningsstillæg til disse Distriktslæger, hvilket Forslag blev vedtaget ved 2den Behandling og gik ud paa, at tolv i hver Klasse skulde have et aarligt Lønningsstillæg. Nu har Ministeren stillet et Forslag, som gaar videre, idet han istedetfor tolv vil have færtten i hver af de tre Klasser, hvad der er det Samme som, at han vil have tolv flere Lønningsstillæg til et samlet Beløb af 2,400 Rd. aarlig. Jeg for mit Vedkommende anser det ikke for nødvendigt at give Distriktslægerne dette Lønningsstillæg, thi de ville ganske vist, som der ogsaa er udvist i Betænkningen, foruden den faste Løn, de have, kunne fortjene ikke Ubetydeligt ved deres Praxis, forsaavidt de ere dygtige Læger, og de ville i mange Tilfælde have et meget stort Fortrin fremfor de praktiserende Læger, idet det meget ofte vil blive Tilfældet, at en dygtig praktiserende Læge, som ikke er Distriktslæge, ikke tør vove at ned sætte sig paa et Sted, hvor der ellers kunde være uhyre Trang dertil. Jeg kan derfor ikke tiltræde dette Forslag, men maa fraraade det.

Justitsministeren: Jeg anser det dog for naturligt ligeoverfor det ærede Mindretal, at fremhæve, at det ikke er muligt at opnaa en saadan Overenskomst endog som denne, — og dette haaber jeg vil blive godkjendt af Thinget — uden at Ministeren paa forskellige Punkter maa opgive Meninger, med Hensyn til hvilke han har været meget i Tvivl om, hvorvidt han kunde opgive dem. Hvad angaar det Spørgsmaal, som Mindretallet fremhævede, da beder jeg om igjen at maatte gjøre gjældende for Thinget, hvorledes den nuværende Tilstand er, som jo bliver staaende, dersom dette Forslag ikke vedtages. Som jeg for tillod mig at fremhæve for Thinget, have vi efter den gjældende Ret 77. Distriktslæger, der have Udgang til at nyde Aldersstillæg, hvortil der kun er 15, som ikke nyde det.

Det ærede Thing vil altsaa se, at det er ingen ringe Nedsættelse af de nu gjældende Forhold, som jeg har troet at burde indrømme, blot fordi jeg, ganske ledet af den Betænkning, den ærede Ordfører fremhævede, ønskede at strække mig isaa langt, som jeg paa nogen Maade kunde, da jeg saa, at der var et Duffe fra Udvalgets Side om en Overenskomst; men jeg haaber derfor ogsaa, at det vil billiges, at man ikke kan gaa ud over disse tre Gange 16, disse 48 Læger, jeg tør ikke forsvare at gaa længere. (Bønloffe: Det er en Smagsag.) Ja, det er ikke blot en Smagsag, men det er virkelig en Samvittighedsag. Med Hensyn til samtlige Spørgsmaal kan man paa ethvert Punkt synes, at det er mindre vigtigt, men alle disse Love bestaa jo af en Række af Enkeltheder, og Thinget kan være overbevist om, at der ved mange saadanne Spørgsmaal, som man ikke mere har Lyst til at tale om, fordi de engang ere fralsagne, er Forhold, hvor man kunde gjøre meget gode Grunde gjældende; men, naar man ser, at det slet ikke fører til Noget at komme frem med dem, stier man stille, naar man dog, som i nærværende Sag, kan komme til et Resultat, man i det Hele tror at kunne forsvare. Hvis Thinget altsaa billiger det Synspunkt, hvorfra Sagen er bleven behandlet, kan jeg ikke Andet end anbefale Vedtagelsen af Forslaget, som det foreligger, og naar Thinget iøvrigt maatte ville billige de fem første Paragrafer, saa kan jeg ikke Andet end henstille, om Thinget ikke ogsaa efter den Udtalelse, vi have hørt af den ærede Ordfører, maatte ville tiltræde det sjette Forslag; thi det forekommer mig, at det vilde være meget trist, dersom dette Punkt skulde berede Sagen Banstuelighed, naar vi iøvrigt kunde blive enige.

Bønloffe: Den ærede Minister kalder det en Samvittighedsag; jeg forstaar virkelig ikke, hvorledes den ærede Minister tør tage Forfjellen imellem de 77 og 48 Læger paa sin Samvittighed, naar han ikke tør tage Forfjellen mellem de 77 og 36. Det forekommer mig, at være en Sjønssag eller en Smagsag; jeg kalder det en Smagsag og en Sjønssag.